Ч. 86. Пятниця 1 мая (18 цьвітня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Повитане п. Намістника в Колї польскім. — До ситуациї. — З угорского сойму. — Подорожи монархів.

Вчера по полудни відбуло ся у Відни засідане Кола польского. Засідане відкрив предсідатель Кола п. др. Ґломбиньский, присьвячуючи згадку Покійному Намістникови ґр. Анд. Потоцкому. В часі засіданя прибув до Кола ново іменований п. Намістник Галичини др. Мих. Бобржиньский, котрого привитав предсідатель короткою промовою, висказуючи надію, що удасть ся єму виповнити свої обовязки на труднім становищи. П. Намістник др. Бобржиньский у відповіди на привитане дра Ґломбиньского заявив, що прибув на засідане Кола, аби попращати ся з товаришами, подякувати за дотеперішну прихильність, помимо що в поглядах певно з неодним членом ріжнив ся, і просити о задержане тої прихильности і підпору на новім а труднім становищи. Цінив і цінить Коло перед усім длятого, що мимо зміни условий і внутрішних перемін умів удержати прапор тої політики народної, а рівночасно державної, яку передало єму попереднє поколїнє; що узнає сердечне відношене, яке великодушний монарх навязав з польским народом, що бачить в тім відношеню з вдячностию і привязанем головну опору добра і розвитку. П. Намістник не сумнївае ся, що удар злочинної руки, який діймив край, згромадить Коло тим сильнійше, а згода і повага Кола в тій хвили успішно поділає на успокоєнє суспільности. Не єсть річию Намістника займати ся внутрішними відносинами Кола, але не занехає нічого, що могло би скріпити союз і згоду Кола, побільшеного в наслідок вступленя сторонництва людового. Причинить ся до того добра адміністрация політична краю; ведучи дальше зусиля попередників, п. Намістник доложить заходів, аби єї піднести і поліпшити, пильнуючи публичного ладу і порядку, точного переводжуваня обовязуючих законів, котрі повинні бути як найбільше безсторонні і справедливі для всїх без ріжниці народности, віроісповіданя і суспільного положеня. П. Намістник доложить заходів, аби усунути жалоби і збудити довірє до адміністрациї в найширших кругах. В добрій, меткій і енерґічній адміністрациї криє ся один в факторів, котрий зможе згідне пожите обох народностий улекшити і усунути жерело многих непорозумінь. Працювати над тим п. Намістник не перестане, а Коло польске і соймова більшість буде вести дотеперішну працю в тім напрямі і о скілько з противної сторони проявить ся охота до згоди, ніколи єї не відтрутить.

По промові п. Намістника Коло радило над наглячими внесенями, поставленими Русинами. Що до континґенту рекрута відложено рішенє до слїдуючого засїданя.

Правительство докладає всїх заходів до того, щоби дотеперішне парляментарне положенє удержати і не доводити до кризи. Однако дальший розвиток внутрішно-політичного положеня буде зависимий головно від того, яке враженє зробить вироблений з порученя бар. Бека начерк язикового закона на міністрів німецких і ческих сторонництв. Ті міністри одержать тепер з відкритєм дальшої сесиї державної ради сей начерк язикового закона і тепер виявить ся, чи він буде одобрений міністерскою радою і чи можна буде єго предложити цісареви до вступної санкциї. — Нині збирає також Narodní klub і буде занимати ся розладом, який настав між молодочехами а ческими хліборобниками підчас великодної перерви наслїдком відомих статий дневника „Venkov", взглядно наслїдком спору між дром Пацаком і Форштом а Прашком. Тогож дня мали відбути ся збори виконного виділу молодоческого, котрий приготовив був уже ухвалу, щоби молодочеськи посли задля язикового спору виступили з пра-

---

ДОБРЕ ДІЛО.

(З російского — Д. Айсмана).

(Дальше).

— Отче! — крикнув син, проходжуючи ся по сїнях войсковим кроком. — Розбійнику і кровопийце! Пощо рабувати, га? Скажи! — раз — два, раз — два!.. Антін нагле задержав ся і вліпив свої очи в позеленїле лице старця.

— Старий ти, слабий, зломаний, завтра умреш. Пощо рабувати? Схамени ся, схамени ся, кажу тобі! А вже тебе хробаки з'їдять, розточать тебе. Ось, они вже лазять по тобі, лазять по твоїх лицях, а ти все ще пєш людску кров!..

— Антосю... Антоне! — мурмотів ледве чутно Родіон Павлич.

— Покай ся, покай ся!.. — Антін піднїс свої великаньскі кулаки до гори. — З сивівскої любови і людского милосердия кажу тобі: покай ся! Я сам буду чинити покуту і хочу, аби ти робив єї зі мною. Що ти властиво за один, га?.. Що за один?.. Злодій, розбійник, кровопийця. І мучитель ти. І ніхто не почув ще від тебе одного доброго слова, не бачив доброго діла і ти лиш кров ссав і ссав... Ні твоя жінка, ні діти, ні суспільність не бачили від тебе ніколи нічого доброго. В місті тілько публичних пожиточних і просьвітних заведень — ти їм нічого не дав! Ти ненавидиш ті заведеня, ненавидиш людий, які там працюють. Тебе знають, знають твоє лакомство, твою скупість і уникають тебе як закаженого та ніхто не хоче тебе на очи бачити.

— Антоне! — стогнав Тризна благаючи.

— Але здасть ся єсть Бог! — кричав Антін, завертаючи горіючими очима. — Що я знаю? Що знаєш ти? Ріжнички, гіпнотизм, бездротний телеґраф, проміні Рентґена, рад — всьо то дурниці! Сует і нічо більше. Безконечно маленька величина... Але єсть Бог і єсть страшний суд і ми будемо мусїли відвічати за наше темне, погане, ліниве, пяне, братоубийче житє!.. Я прийшов, аби побачити матір — кажуть мені, що померла. Она померла, померла... Що значить умерти? Що єсть смерть? Божий суд!.. Моя мати стоїть тепер перед Божим судом, а єї син пяний, дикий і зьвірский, а єї муж пє людску кров... Отче, отче!

Лице Антона поблїдло, морщини на чолї виступили різче, а в очах, що горіли диким огнем, з'явив ся біль і жаль. І в єго притихаючім голосї дрожали сумні, болючі ноти.

— Я бігав сюди ще хлопцем — говорив Антін дальше, розглядаючись. — Там, в тій комнаті читав книжку: „В злім товаристві"... і плакав над тим оповіданем. І я юну радість першої любови пізнав я між тими самими стїнами... Всьо, що найліпше в моїм житю, пережив я в тім домі... А однако він ненавистний мені. А сестра Маши від тої ненависти умерла. І моя мати, мучениця, що вже похоронена, ненавиділа єго... Задля тебе, Родіоне Павлич! Ти той дім заказив, ти наповнив єго поганою отрую. Ти твою родину на смерть замучив. Ти завинив в моїм упадку. Але єсть Бог, єсть! Цілою моєю пропащою душею чую єго, а від хвилї, коли я дізнав ся про смерть женщини, що дала мені житє, чую єго так сильно, так глубоко, так ясно...

Голос Антона урвав ся і з затисненими устами та піднесеними бровами, блїдий і сумний глядів той чоловік на старця. Родіон Павлич стояв з повислою головою, тремтячи на цілім тілї і опирав ся руками о стіл. Кожде слово пяниці — котрий що правда в тій хвили подобав більше на пророка як на пяницю — мало розпалені вістря і вбивало ся старцеви просто в серце та там і застрягало. Родіон Павлич вив ся, корчив ся, віддих став короткий і на єго блїдім як у трупа лици проявив ся благаючий вид, вид чоловіка, що вже побоений лежить, але котрого ще бють.

Антін сїв на варцаб і поник головою. Кілька хвиль мовчав.

— Господи Боже мій! — замуркотів тихо Родіон Павлич — що то має значити? Що то є?... Як небіжка, так і він. І саме нині являєть ся. І жадає доброго діла... Яка бесїда!. Я ще ніколи від него таких бесїд не чув...

— Розбійнику, дай горівки! — сказав нагле Антін завмираючим, беззвучним і сумним голосом. І єго лице було вже зівяле, бездушне.

Як близький удушеня хорий, котрому подадуть фляшочку з киснем, так оживив ся Родіон Павлич при тих словах сина. Поглянув з зачудованем на пяницю... з зачудованєм і на-

вительственної більшости. Однако ті збори переложено на 3-го мая задля засіданя Народного клюбу. В парляментарних кругах застановляють ся над тим, щоби по ухваленю буджету в комисиї, перевести ухвалу его en bloc в повній палаті. Можливо то однак при приміненю закона з 30 липня 1867 що до ухвалюваня обемистих предложень, але на те треба ухвали обох обох палат державної ради і монаршої санкциї. Тою справою мають тепер заняти ся провідники сторонництв парляментарних з президиею державної ради.

Вчера зібрав ся угорский сойм на нову сесию. По відчитаню королївского відручного письма вибрано віцепрезидентами Стефана Раковского і Людвика Навня. На початку засіданя поставив пос. Надь інтерпеляцию до президента мінїстрів, чи звістно єму, що мінїстер справ заграничних закинув угорскій суспільности, що серед неї живе богато осіб, будучих платними аґентами заграничних держав, дальше що в угорских політичних кругах крутять ся люди, котрі з Парижа, Петербурга і Білграда одержують платнї і служать заграничним інтересам. — Президент мінїстрів др. Векерле відповів, що не може займати ся заперечуванєм дневникарским вістям, може лише вияснити, що бар. Еренталь тих слів не ужив, а також виключена єсть можливість, аби щось подобного міг сказати. Що до чужих аґентів, то очевидно правительство знає, що й на Угорщинї суть такі аґенти, як впрочім в кождій державі. Правительство слїдить ту справу з найбільшою увагою, але очивидно не може публично о тім говорити. Відповідь др. Векерлього приймила палата до відомости.

Анґлїйский король Едвард VII. разом з женою відвідає в Штокгольмі шведского королн. Як доносять часописи, має король Едвард відвідати також і царя Николя II. З'їзд обох монархів відбуде ся вже в найблизших тижднях. Місце з'їзду держить ся поки що в тайнї. Здогадують ся, що король Едвард не поїде до Петербурга, лише з'їде ся з царем десь на побережи моря. — Нинї знов приїздить шведский король в гостину до царя. Король приїде до Ревля, де его повитає вел. князь Михайло, шведский посол в Петербурзї і окрема почетна дружина.

Новинки.

Львів, дня 30-го цьвітня 1908

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував директора фабрики тютюну в Монастириских Корнила Оппенавора директором в VI кл. ранґи.

— **Право публичности.** П. Мінїстер просьвіти надав I і II клясї женьскої приватної ґімназиї монастиря СС. Василянок у Львові право публичности на рік шкільний 1907/8.

— **На ґульдени або рыньскі і крейцарі** не вільно вже рахувати. W. Ztg. оголосила розпорядженє Мінїстерства скарбу в порозуміню з Мінїстерствами справ внутрішних, справедливоси і торговлї заказуюче промисловцям і купцям уживати у відношеню до публики давної австрийскої валюти. Від тепер не вільно вже означати цїни товарів давними грішми лиш коронами і сотиками. В наслїдок того й дотеперішні срібні ґульдени будуть як найскорше стягнені з обігу.

— **Зміна в маґазинах провіянтових.** Військові маґазини провіянтові, звані по нїмецки Militär-Verpflegsmagazine, які знаходять ся в Городку яґайл., Стрию і Золочеві, будуть з днем 1 мая 1908 р. перемінені на „філїяльні войскові маґазини провіянтові" та будуть завиcїти від голоаного маґазину провіянтового в Перемишли. Філїяльні маґазини будуть стояти під управою урядників провіянтових.

— **Градова туча** навістила минувшого понедїлка місто Тернопіль і его охрестність. Воздух остудив ся значно, а густий град засипав цїлу охрестність. В місті вдарили два громи, один в рштоване коло нового костела і розбив его трохи, а другий вдарив десь на ул. Валовій.

— **Столиця без гербу.** Підчас приготовлень до торжества з нагоди цїсарского ювилею в столици Буковини зроблено то спостереженє, що Чернівцї не мають поправдї гербу, бо всїлякі репродукциї гербові не суть однакові і кожда инакше виглядає. Длятого управа міста віднесла ся до мінїстерства справ внутрішних з запитанем, чи мінїстерство не має відповідного гербу. На то відповіло мінїстерство, що правдивого гербу міста Черновець не має. Власти однак підняли ся виготовити такий герб, котрий можна би уважати за історичний і предложать его Цїсареви до санкциї.

— **Про повінь в Росиї** наспіли доси з Петербурга слїдуючі вісти: Повінь в Москві прибрала величезні розміри. Вода в рїцї Москві від пятьдесяти лїт не стояла так високо як тепер; навіть підчас найбільшої доси повени в 1856 р. не доходила до такої висоти як тепер. Вода позаливала всї улицї і мости з вимкою одного мосту зелїзничого та дійшла аж до мурів Кремля. На трохи висше положених улицях можна ще було конем переїхати, хоч вода досягала коневи аж по черево. При т. зв. „Водоотводном каналї" стояла вода так високо як лїхтарні і досягала до першого поверха. Ново-Девічий монастир, дім знайдів, парова пральня і богато фабрик виставали мов острови з води і від сторони ріки були зовсїм відтяті від всякої звязи з містом. Навіть па лївім березї, де знаходять ся вали, зроблені умисно на то, щоби спертн воду підчас повени прірвала вода гати і позаливала улицї. На многих улицях не можна було инакше дістати ся до домів як лиш на човнах. Села під Москвою Нечаево і Ямки вода також зовсїм залила. На Московско-курскій зелїзници треба було рух застановити. На стациї Ока вода вхопила і понесла жінку начальника стациї. Після послїдних вістий з Москви вода залила там була 25.000 помешкань і більше як 50.000 людий треба було дельожувати. В цїли несеня помочи потерпівшим від повени потворили ся комітети в цїлій московскій ґубернії. Після найновійших вістий вода вже опадає і більшої небезпечности нема.

— **Вибух Етни.** Гора Етна дає знати о собі. Як доносять з Катанїї, утворили ся на Етнї два нові кратери, котрі викидають великі стовпи диму і горячий попіл, засипуючи ним цїлу охрестність. Перепуджені жителї сусїдних долин втїкають. З обсерваториї на Етнї доносять, що з головного кратеру добуває ся густий дим. Сейсмоґрафічні прилади занотували вчера рано межи 5 а 6 годиною досить сильне землетрясене. — З Катанїї доносять вині: Теплота значно спала. Етна покриває ся снїгом. З Вулькану добувають ся заєдно хмари чорного диму. Серед сильних вибухів вулькан викидає камінє і попіл. Серед доохрестного населеня настав переполох. Особливо попіл робить на полях велику шкоду. В декотрих місцевостях дає ся все ще чути сильне трясенє землї. Вчера о 10 г. 22 мін. перед полуднем серед гуку підземних громів зачав середущий кратер викидати розпалену до білости масу. О 12 год. 30 мін. вибух повторив ся.

— **Військова бранка** в окрузї львівского (XI.) корпуса відбуде ся в отсих днях: в Скалатї 29 і 30 цьвітня і від 1 до 12 мая; в Бузданові від 23 до 27 мая; в Теребовлї 29 і 30 мая і від 1 до 6 червня; в Тернополї від 9 до 25 червня; у Львові (повіт) 29 і 30 цьвітня і від 1 до 13 мая; у Львові (місто) від 14 до 27 мая; в Сокалї 29 і 30 мая і від 1 до 13 червня; в Мостах великих 29 і 30 цьвітня, 1 і 2 мая; в Жовкві від 4 до 12 мая; в Печенїжинї 29 і 30 цьвітня і 1 мая; в Яблонові від 4 до 7 мая; в Косові від 9 до 20 мая; в Жабю 22 і 23 мая; в Коломиї 29 і 30 цьвітня і від 1 до 15 мая; в Снятинї від 18 до 30 мая; в Перемишлянах від 5 до 11 мая; в Глинянах 29 і 30 цьвітня і від 1 до 4 мая; в Бібрцї від 12 до 18 мая; в Ходорові від 19 до 23 мая; в Бурштинї від 25 до 30 мая; в Болшівцях 1, 2 і 3 мая; в Рогатинї від 5 до 13 мая; в Підгайцях від 16 до 27 мая; в Бережанах 29 і 30 цьвітня і від 1 до 11 мая; в Галичи від 29 цьвітня до 12 мая; в Станиславові від 7 до 16 мая; в Богородчанах від 18 до 27 мая; в Тисьменици від 29

дїю. І хвильку пізнїйше викривив уста старця і глумливий усьміх...

І відтак, прочу часть дня силував ся Родіон Павлич бачити все лиш то вяле і сонне лице сина і чути его завмираючий, слабий голос. І як довго було ясно, удавалось єму то а в его гадках про сина і небіжку жінку лежало щось згірдного, глумливого. Але коло шестої години, коли до хати закрала ся мовчалива темрява, а крізь вікна заяснїли з улицї полуміни і рух та гамір на улици притих — заворушив ся на ново в серци старого Тризни давний неспокій, давний великий страх. І на ново загомонїли Антонові гнївні, картаючі слова і бренїли як голодні очи серед зимної і чим раз густїйшої темряви а затроєне вістре глубоко вбило ся в налякану совість старого чоловіка... Страшно було подумати о наближаючій ся ночи, страшно згадати о щілинї між столом а касою...

— Она прийде, она знов прийде! Прийде! — воркотів наляканий старець. Він взяв з свого кабінету тяжкий, старомодний, темною шкірою обитий фотель і заніс его задихавши ся від утомленя і зворушеня до своєї спальнї. Поставив его на порожне місце між столом а касою, а що фотель не виповнив цїлої щілини, то він присунув до него високий, тяжкий стіл.

— Добре. Де она тепер найде місце, коли прийде?

Якесь успокоєнє влило ся в его душу. Але оно по хвили щезло. Аґрафена Петровна — тепер явище, тїнь, дух, а дух не потребує богато місця — він всюди дістане ся. І ще страшнїйше зробилось єму на гадку, що справа так зле стояла, що треба було хапати ся аж таких глупих і нерозумних средств, аби духови заперти дорогу!.. Отже не було нїчого иншого, нїякої дороги до освободженя?...

Родіон Павлич дрожав цїлий і з его груди добували ся часті і скорі зітханя. Коли зітхнув, оглядав ся наляканий і все єму видавало ся, немов би то не він, зітхав лише якесь чуже єство, невидиме, не звістне, а местня і зле. А найстрашнїйшою була гадка о тім, що тепер треба буде провести довгу ніч та що тої ночи могли би лучити ся неймовірні, страшенні річи...

— Добре дїло — воркотів Родіон Павлич. — Легко сказати: зроби добре дїло! Таку річ не можна от так собі наборзї зробити... та й задля одної сотки не буде небіжка ходити.. Тисячі давай... Ба, а за що? За що маєш їх дати?.. Родіон Павлич пригадав собі, що до єї жінки приходила звичайно одна бідна старушка, вдовиця по торговім дозорци і що Аґрафена Петровна, коли їй що дала, часто зітхала і говорила з сльозами в очах, що коли би мала грошї, то безусловно веліла би побудувати приют для старців.

— Імовірно хоче она й тепер того самого — думав Родіон Павлич. — Але на те за мало й десяти тисяч... — І ненависть, глубока, горяча, непримирима ненависть наповнила его серце і запирала єму віддих. Він не бив своєї жінки, не зневажав єї, як другі; она нїколи не зазнала правдивого страху перед ним, правдивої пошани для него і тому тепер така уперта, така безоглядна. Ох, коби то було можна предвидїти! Ох, коби можна було хоч кілька послїдних лїт вернути... Кулаки Тризни стискали ся... але не сильно; і они дрожали так як звичайно дрожать у старого, утомленого, наляканого і невиспаного чоловіка... Єго очи часто глипали і в них стояли сльози.

— Буду ходити — рішив він — буду довго ходити по комнатї, сильно умучу ся, а відтак кину ся на ліжко і засну як убитий... Так... І нїчо не стане ся та нїхто не прийде... Нїхто... — І він почав справдї ходити з кута в кут, старуючись утомитись аж до крайности та заєдно повтаряв собі, що нїчо не стане ся і нїхто не прийде.

(Дальше буде).

мая до 2 червня; в Товмачи від 5 до 13 червня; в Отинії від 16 до 20 червня; в Городенці від 29 цьвітня до 6 мая; в Обертині від 8 до 12 мая; в Надвірній від 14 до 26 мая; в Золочеві від 29 цьвітня до 13 мая; в Зборові від 15 до 22 мая; в Залізцях від 25 до 30 мая; в Бродах від 1 до 17 червня; в Камінці струм. від 29 цьвітня до 9 мая; в Буську від 11 до 15 мая; в Чорткові від 29 цьвітня до 11 мая; в Гусятині від 13 до 19 мая; в Копичинцях від 21 до 30 мая; в Бучачи від 29 цьвітня до 18 мая; в Борщеві від 20 до 30 мая; в Мельници від 1 до 10 червня; в Тлустім від 12 до 19 червня; в Заліщиках від 22 до 28 червня.

— Дрібні вісти. Ухвалений гал. соймом закон в справі дозволу повітовій репрезентациї в Городенці затягнути 120.000 К на будову шпиталю в Городенці, дістав цісарску санкцию. — Ґімназия в Дрогобичи буде сьвяткувати в днях 23 і 24 червня с. р. 50-лїтний ювилей свого єствованя. Ювилейний комітет, на якого чолї стоїть директор тої ґімназиї, п. Йосиф Старомейский, просить бувших учеників і учителів дрогобицкої ґімназиї подати єму свої адреси. — Др. Партицкий, адвокат в Станиславові, склике з'їзд матурнєтів львівскої академічної рускої ґімназиї з 1888 р. на день 29 червня 1908 до Львова і просить подати єму свої адреси. — В лїсі в Сопошині, жовківского повіта, знайдено сими днями висяче на дереві тїло якогось чоловіка. Слїдство показало, що убийник називав ся Іван Паньчишин і був селянином у Блищиводах. — В божници в Бродах мав в суботу промовляти сіоніст Абрагамзон. Але коли сіоністи почали сходитись, настали в божници повно хасидів (старовірів), котрі голосною молитвою не допускали до промови сіоніста. Слово по слові і в божници настала бійка, так що нї одного крісла анї лїхтаря не стало на своїм місци. Порядок зробила жандармерия. Справа оцінить ся в суді. — Спільника Васїньского, Ґіттнера, званого Зльотом або Анґлїйцем, відставлено з Маінца до Хебу в Чехії а сими днями відставлять єго до Львова. — Фірма Маркуса М. Сеґаля в Бучачи збанкротувала. — В Новім Санчи відбував ся дня 26 с. м. з нагоди 26-лїтних роковин смерти рабіна „чудотворця“ Гальберштама з'їзд жидів і рабінів. Жидів з'їхало ся до міста тілько, що треба було 7 окремих поїздів до вивезеня їх з Н. Санча. На стациї зелїзничій зімлїло 16 осіб внаслїдок глоти. — В Теглові, равского повіта, забило оногди підрубане дерево зарібника Івана Левчука.

— Село Корчаву, віддалене півтретя кільометра від Ужгорода на Угорщині, купили від парцеляцийного банку в Пешті 20 Русинів зпід Бродів, а то з Фільварків великих і малих, Язлівця, Смільна, Корсова і Черниці, за суму 320.000 корон на сплату в 50 лїтах. Посїлість обіймає 530 морґів урожайної землї на рівнинї а належала давнїйше до бар. Ґутмана. Оден морґ поля на Угорщинї обіймає 1000 квадр. метрів, отже за один сяжень заплачено більше як 60 сот. або за наш морґ (1600 квадр. сяжнів) 966 корон.

— Вивіз годинників в Швайцариї. Швайцария єсть тим краєм, де промисл годинникарский найбільше процвитає, як се видко із слїдуючого: В 1906 р. вивезено зі Швайцариї 9,900.272, отже близько 10 мілїонів годинників, що вартували 134,303.224 франків, о 19 мілїонів більше, як попередного року. Найбільше швайцарских годинників, бо за 30 мілїонів франків, купила в 1906 р. Німеччина, по вій ідуть Анґлїя з 16 і Австро-Угорщина з 12 мілїонами франків. Італїя купила за 8, Арґентина і Росия по 7, Сполучені Держави за 5, Японія і Хіни за 4 і пів, Бельґія за 3 мілїони франків. Вивіз до тих держав зростає чим раз більше. Лиш вивіз до Франциї з 4 мілїонів франків в 1905 р. зменшив ся в слїдуючім роцї до 2,800.000 франків з причини заведеня величезних мит і незвичайної обережности пограничної сторожі, що уміє знаменито слїдити проворних пачкарів. Ті француски мита на швайцарскі годинники заведено в тій цїли, аби виворити у Франциї власний, як видко, дуже рентовний промисл. Пересїчно виносила в 1906 р. цїна (у франках) золотих годинників 55·5, срібних 12·5, з инших неблагородних металів 6·5, хронометрів 119. Такі низькі цїни, котрі очевидно в подрібній продажи ростуть значно, можливі лише при уживаню до виробу незвичайно точних і знаменитих машин. Пересїчно виходить зі Швайцариї денно 33.000 годинників. Инші держави не годні робити конкуренциї Швайцариї, що має вже до того промислу людий, заправлених від цїлих поколїнь.

† Померли: О. Константин Строцкий, бувший декан і парох в Лисятичах, помер по довгій недузї дня 28 с. м. в 56 роцї житя. — Юлїя Кузьмич, жена пароха в Пісочній, померла по довгій а тяжкій недузї дня 22 цьвітня. — Рудольф Антін Бобин, емерит. ревідент рахунковий кр. дирекциї скарбу, помер у Львові в 66 роцї житя. — Петро Буржиньский, професор І. польскої ґімназиї в Перемишли, помер в 39 р. житя.

Телеґрами.

Відень 30 цьвітня. На початку нинїшного засїданя палати послів президент палати дав пос. Хоцови нагану з приводу, що на попереднім засїданю викзакав ся в невідповідний спосіб о ческим намістнику. В справі виданя послів наспіли письма: від краєв. суду у Відни о видане пос. Брайтера, від суду окруж. в Станиславові о видане пос. Бачиньского, від суду повіт. в Кольбушовій о видане пос. Падуха. — Пос. Шустершич зголосив пильне внесене в справі мови судової в Цельовацу. — На жадане пос. Страньского (Всенїмець) відчитує ся дословно внесеня і інтерпеляциї. Засїдане триває дальше.

Відень 30 цьвітня. Відчитуванє впливів тревало звиш годину а відтак міністер справедливости др. Кляйн відповідав на інтерпеляциї.

Відень 30 цьвітня. Заходом Кола польского відбуло ся в костелї ОО. Змартвихвстанців на Реннвеґ заупокійне богослужене за бл. п. ґр. Андрія Потоцкого. Службу Божу правив о. Бакановский а екзеквії архієп. вірм. обр Теодорович. На богослуженю явили ся крім членів Кола польского і членів палати панів: міністри Абрагамович, Бінерт, Ґеорґі, др. Кляйн, Мархет; дальше гофм. Двору Холоневский, ґен.-ад'ютант Цісаря ґр. Паар, капітан прибічної ґвардиї Бек, бувші міністри Біляндт-Райдт, Форжт, Віттек, Ґавч, шефи секциї Калль і Енґель, численні посли, між иншими Крамарж і клюб старо-русский в комплєтї. Президент міністрів бар. Бек і другі міністри оправдали свою неприсутність.

Опава 30 цьвітня. Помер тут посол до сойму, Кароль Тірк.

Загреб 30 цьвітня. З приводу спензіонованя професора університету і посла, Сурміна, відбули академіки всїх партий збори, на котрих ухвалили на знак протесту з причини тої обиди університету розпочати по полудни ґенеральний страйк.

Корфу 30 цьвітня. Цісар Вільгельм виїде в недїлю до Полї.

Петербург 30 цьвітня. Шведский король приїде нинї до Ревля. Там повитає єго вел. кн. Михаіл, шведский посол і окрема почетна дружина.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 29-го цьвітня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90 —	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	567·—	573·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	99·30	100·—
4½% листи застав. Банку краєв.	100·10	100·80
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	97·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·10	94·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·80	98·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·10	95·80
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·20	96·90
„ м. Львова 4% по 200 кор.	94·30	95·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	125·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·75	54·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·—	30·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·15	22·15
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·32	11·40
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·40	118·10
Долярь американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарні В. Лоаньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).